

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: RoBiN OIL s.r.o.**, IČ 49823574, se sídlem Libušina 172, Kladno 3, zastoupeného JUDr. Liborem Janků, advokátem se sídlem Májová 23, Cheb, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4-Nusle, zastoupené Mgr. Ing. Pavlem Musilem, advokátem se sídlem Škroupova 1325/34, Chomutov, **v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4.12.2009 č.j. 12892/09-1500-506118,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25.11.2008, č.j. 2528/ZPZ/08/ODV-228.1, e.č. 159598/08, kterým bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Louny ze dne 16.7.2008, zn. MULN/27297/2007/SU/S, kterým byla povolena Ředitelství silnic a dálnic ČR, stavba vodních děl v rámci stavby „Silnice R7 Sulec – obchvat“, tak, že bod 18. části II. výroku se nahrazuje zněním: 18. Stavební objekt SO 303 bude v úseku pozemku p.č. 336/16 v k.ú. Chlumčany u Loun proveden bezvýkopovou technologií, tzv. protlakem, tak, aby nebyl omezen příjezd do areálu čerpací stanice RoBiN OIL s.r.o.

Žalobce v žalobě uvedl, že dle jeho názoru bylo porušeno ustanovení § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), kde je uvedeno, že musí být účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dále namítal rovněž porušení ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu, kde je stanoveno, že podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

Žalobce zdůraznil, že v daném případě je základním podkladem pro vydání rozhodnutí projektová dokumentace předložená žadatelem. Tato dokumentace musí být vypracována přesně a určitě tak, aby bylo zřejmé, jakým způsobem bude stavba realizována a jako měrou zasáhne do vlastnického práva jednotlivých subjektů. Z výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jednoznačně vyplývá, že podkladem pro vydání rozhodnutí byla projektová dokumentace SO 303, jíž bylo dotčeno vlastnické právo žalobce, a to překopem příjezdové komunikace k čerpací stanici. Z opatření správního orgánu prvního stupně ze dne 7.10.2008, zn. 2585/ZPZ/08/ODV-228.1, je pak dle žalobce zřejmé, že na aplikaci bezvýkopové technologie, tzv. protlaku, byly účastníci řízení upozorněni až v průběhu odvolacího řízení, a tedy v době před vydáním prvoinstančního rozhodnutí jim o této variantě nebylo nic známo. Tím je podle žalobce prokázáno, že jeho námitka uplatněná v rámci odvolání, že nebyl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí, byla důvodná. Žalovaný se s tímto argumentem vypořádal tak, že označil odkaz na novou dokumentaci jako „nešťastný a vlastně nesprávný“ z důvodu, že od začátku řízení až do jeho konce pracoval správní orgán prvního stupně a všichni účastníci řízení s dokumentací, která řešila stavbu SO 303 na pozemcích mimo pozemky odvolatele (PD změna 1). Tento závěr je však dle žalobce v rozporu se spisovým materiálem.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný uvedl, že opatření zn. 2585/ZPZ/08/ODV-228.1 ze dne 7.10.2008 uváděné v žalobě jako opatření správního orgánu prvního stupně je ve skutečnosti opatření žalovaného, tedy orgánu druhého stupně. Tímto opatřením odvolací orgán uvědomil ostatní účastníky řízení, že se k odvolání vyjádřili někteří jiní účastníci a že žadatel navrhl, za účelem vyloučení omezení příjezdu k čerpací stanici RoBiN OIL s.r.o. místo překopu příjezdové komunikace k čerpací stanici použití bezvýkopové technologie, tzv. protlak. Žalovaný zároveň upozornil účastníky řízení, že mají právo nahlížet do spisu. Do vydání rozhodnutí o odvolání žádny z účastníků svého práva nevyužil.

Během celého vodoprávního řízení namítal žalobce, že realizací stavby dojde k omezení výkonu jeho vlastnických práv. Z tohoto důvodu, když sám žadatel (stavebník) navrhl v rámci odvolacího řízení ve svém vyjádření k odvolání, že provede stavbu bezvýkopovou technologií, tzv. protlakem, žalovaný vyhověl odvolateli, resp. žalobci, a s přihlédnutím k tomu, že se návrh nedotýkal ani umístění předmětné stavby, ani se nejednalo o její změnu, změnil podmínku pro provedení stavby č. 18 napadeného rozhodnutí a stanovil, že stavba bude provedena bezvýkopovou technologií. Tím zcela eliminoval vliv provádění stavby na provoz předmětné čerpací stanice.

Z uvedeného dle žalovaného je zřejmé, že v době vydání prvoinstančního rozhodnutí nebyl způsob provedení stavby protlakem součástí podkladů pro rozhodnutí a že námitka žalobce, že s podklady pro rozhodnutí nebyl seznámen, nebyla a není důvodná.

Žalovaný uvádí, že žalobce v žalobě směřuje seznámení účastníků s podklady rozhodnutí v první instanci, kdy jejich součástí byla změna 1 dokumentace SO 303 (trasa vedení kanalizace), a seznámení s výše uvedenou změnou podmínek způsobu provedení stavby (protlak), k němuž nemohlo dojít dříve než v odvolacím řízení. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí prokázal, že žalobce s dokumentací pro stavební povolení včetně uvedené změny v prvoinstančním řízení seznámen byl, neboť jeho vyjádření předložená prvoinstančnímu vodoprávnímu úřadu jsou směřována ke změněné dokumentaci.

Ředitelství silnic a dálnic ČR jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k předmětné žalobě uvedlo, že argumentaci žalobce odmítá a sděluje, že podle jeho názoru bylo napadené rozhodnutí vydáno zcela v souladu s právem a že toto rozhodnutí, stejně jako řízení, které jeho vydání předcházelo, netrpí žádnou vadou, jejíž existence by mohla být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Po konzultacích a jednáních s projektantem stavby bylo rozhodnuto, že namísto překopu příjezdové komunikace k čerpací stanici bude pro realizaci stavebního objektu SO 303 – Odvedení vod do Smolnického potoka v místě příjezdové komutace k čerpací stanici žalobce použito bezvýkopové technologie; tzv. protlaku. Uvedené řešení bylo přijato na základě námítky žalobce a za účelem vyloučení omezení příjezdu k jeho čerpací stanici v důsledku stavebních prací. S tímto opatřením byli účastníci řízení seznámeni a byli upozorněni na možnost nahlížení do spisu. Námitky žalobce o omezení provozu čerpací stanice se staly zcela bezpředmětnými, neboť k překopu příjezdové komunikace k čerpací stanici v důsledku použití protlaku vůbec nedošlo. Použití této technologie zaručilo, že nijak nedojde k omezení provozu čerpací stanice a bude zachován nepřetržitý příjezd do areálu čerpací stanice. Provedení tzv. protlaku žádná omezení či podmínky, ať již právní či technické nebránil. Uvedené opatření bylo přijato na základě námitek žalobce a v jeho prospěch.

K námitce žalobce, že se nemohl seznámit s veškerou dokumentací předloženou ke stavebnímu řízení lze dle osoby zúčastněné na řízení sdělit, v souladu s vyjádřením oddělení výstavby a územního plánu Generálního ředitelství Ředitelství silnic a dálnic ČR ze dne 9.7.2007 bylo rozhodnuto zpracovat změnu č. 1 dokumentace stavebního objektu SO 303 – Odvedení vod do Smolnického potoka. Obsahem změny č. 1 bylo technické řešení pro případ nesouhlasu firmy RoBiN OIL s.r.o. s vydáním stavebního povolení, na základě něhož mělo dojít k realizaci stavebního objektu „překopem“. Podstatou řešení pak bylo využití bezvýkopové technologie, tzv. protlaku tak, aby nebyly dotčeny pozemky ve vlastnictví žalobce a aby byl zaručen nepřetržitý provoz čerpací stanice. Tato dokumentace byla zpracována projektantem již v srpnu 2007 a byla předložena stavebnímu úřadu již společně se žádostí o stavební povolení dne 31.10.2007. Žalobce se tedy s touto dokumentací mohl seznámit v průběhu řízení, zástupce žalobce byl rovněž přítomen na všech jednáních svolaných stavebním úřadem. Veškeré podklady získané při jednáních a korespondenci s žalobcem, které má ředitelství silnic a dálnic ČR k dispozici, byly předloženy správnímu orgánu v rámci stavebního řízení. Tvrzení žalobce o tom, že neměl možnost se s projektovou dokumentací seznámit, se tedy dle osoby zúčastněné na řízení nezakládají na pravdě.

O věci soud rozhodoval na základě zmocnění § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalovaný ani žalobce nevyjádřili do dvou

týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a proto se má za to, že souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání udělili, když o uvedeném následku byli ve výzvě výslovně poučeni.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Prakticky jedinou a zásadní námitkou žalobce bylo, že v rámci správního řízení nebylo respektováno jeho právo zakotvené v ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, kde je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Z obsahu správního spisu v tomto směru soud zjistil, že dne 2.6.2008 proběhlo ve věci ústní jednání, o kterém byl vyhotoven protokol sp. zn. MULN/27297/2007/SU/S. V tomto protokolu je zachyceno, o které doklady byla spisová dokumentace doplněna, a jsou tam zachycena stanoviska účastníků. Dále je v protokolu uvedeno, že je nutno projektovou dokumentaci – lapač splavenin jímky na silničních příkopech, předložit příslušnému vodoprávnímu úřadu a ZUS oblast povodí Vltavy, a že chybí vyjádření ZUS oblast povodí Vltavy. Jako výsledek ústního jednání v předmětném protokolu ze dne 2.6.2008 byl prvoinstančním správním orgánem přijat závěr, že dle výsledků předmětného ústního jednání „se řízení přerušuje z důvodu chybějících podkladů v termínu do 30.6.2008“. Následně bylo vyhotoveno dne 16.7.2008 prvoinstanční rozhodnutí sp. zn. MULN/27297/2007/SU/S, kterým bylo vydáno stavební povolení ke stavbě vodního díla „Silnice R7 Sulec – obchvat“ na pozemcích v k.ú. Vlčí u Chlumčan, Chlumčany u Loun, Toužetín, Bedřichovice u Hříškova, Panenský Týnec, Smolnice u Loun.

V daném případě z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že po ukončení ústního jednání ve věci, z něhož učinil správní orgán závěr, že se řízení přerušuje z důvodu chybějících dokladů, nebyla dána účastníkům řízení před vydáním prvostupňového rozhodnutí žádná možnost seznámit se s kompletními podklady k rozhodnutí a možnost k těmto podkladům rozhodnutí se vyjádřit. V tomto směru je tedy námitka žalobce zcela trefná. Ze strany prvostupňového orgánu tedy jednoznačně došlo k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Dále se soud zabýval otázkou, zda došlo k porušení uvedeného ustanovení i v rámci odvolacího řízení.

V rámci odvolacího řízení Ředitelství silnic a dálnic ČR zaslalo žalovanému vyjádření, ve kterém uvedlo, že namísto překopu příjezdové komunikace k čerpací stanici žalobce bude pro realizaci stavebního objektu SO 303 – Odvedení vod do Smolnického potoka, v místě této komunikace použito bezvýkopové technologie, tzv. protlaku. Tím měla být dle Ředitelství silnic a dálnic ČR definitivně vyřešena námitka omezení provozu čerpací stanice, neboť k překopu příjezdové komunikace k čerpací stanici vůbec nedojde.

Žalovaný následně v rámci odvolacího řízení vyhotovil přípis ze dne 7.10.2008, zn. 2585/ZPZ/08/ODV-228.1, e.č. 163273/08, nazvaný jako „seznámení s podklady pro rozhodnutí“. V tomto přípise byli účastníci řízení (včetně žalobce – dle doručky tento přípis převzal dne 15.10.2008) informováni o obsahu vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR. Tento přípis rovněž obsahoval upozornění pro účastníky, že mají právo nahlížet do spisu, a poučení, kde tak mohou učinit. Rovněž v tomto přípisu bylo výslovně uvedeno, že rozhodnutí o odvolání bude vydáno po dni 31.10.2008. Samotné napadené rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 25.11.2008, aniž by byl správní spis již dále jakkoli doplňován.

V daném konkrétním případě tedy byli účastníci informováni o skutečnosti, že mají možnost nahlížet do správního spisu a bylo jim i naznačeno, že správní orgán je připraven o věci meritorně rozhodnout, a tedy že již k rozhodnutí nebude ze své iniciativy shromažďovat další podklady k rozhodnutí. Správním orgánem byla rovněž stanoven termín, do kterého ve věci nebude rozhodnuto (31.10.2008). Na základ uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že zasláním tohoto předmětného přípisu došlo ze strany žalovaného k naplnění ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť správní orgán před rozhodnutím ve věci dal fakticky možnost účastníkům seznámit se s obsahem správního spisu a stanovil i termín, do kterého nebude ve věci rozhodovat, a tím fakticky vymezil časový prostor pro případné vyjádření účastníků. Zákon nestanoví konkrétní způsob, jakým má být účastníkům dána možnost před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žalovaný umožnil účastníkům se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. K naplnění této povinnosti správního orgánu totiž není nutno, aby byl učiněn správním orgánem výslovný odkaz na ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, ale zcela postačí, pokud příslušný správní orgán účastníkům fakticky umožní se před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí tak, jak k tomu došlo i v daném konkrétním případě. V rámci odvolacího řízení tedy k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu ze strany žalovaného nedošlo. Soud se pozastavuje na tomto místě nad skutečností, že žalobce předmětnou žalobou podal s odkazem na porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, přičemž v rámci odvolacího řízení, kdy mu byla dána možnost k nahlédnutí do spisu a vyjádření se k podkladům rozhodnutí, této možnosti nijak nevyužil.

Dále se soud zabýval otázkou, zda v důsledku řádného postupu žalovaného v rámci odvolacího řízení nemohlo dojít ke zhojení pochybení prvostupňového správního orgánu. V tomto daném konkrétním případě dospěl soud k závěru, že vzhledem k tomu, že v rámci odvolacího řízení měli účastníci řízení možnost seznámit se s veškerými doklady v rámci správního spisu a mohli se tedy seznámit i podklady, které měl k dispozici prvostupňový správní orgán, došlo v důsledku řádného postupu žalovaného v odvolacím řízení ke zhojení pochybení prvostupňového orgánu v takovém rozsahu, že toto pochybení prvostupňového orgánu nemohlo mít vliv na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti neshledal tedy soud v rozsahu žalobcem uplatněných námitek důvody ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a rozhodnutí prvoinstančního.

K dílčí námitce žalobce, že dle jeho názoru v rámci odvolacího řízení došlo ze strany Ředitelství silnic a dálnic ČR jako žadatele o stavební povolení k nepřípustné změně projektové dokumentace, uvádí soud následující. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v souladu s tvrzením Ředitelství silnic a dálnic ČR jako osoby zúčastněné na řízení byla již součástí žádosti o stavební povolení stavební dokumentace označená jako SO 303 – Odvedení vod do Smolnického potoka změna 1 vyhotovená v srpnu 2007. Šlo o řešení v případě

nesouhlasu majitele pozemků 336/10, 336/13 a 336/15 v k.ú. Chlumčany u Loun se vstupem na pozemek. Tato dokumentace byla podkladem pro případné uložení kanalizace do pozemků p.č. 336/16, 336/17, 336/23 a 336/25 v k.ú. Chlumčany u Loun, které jsou v majetku investora a žadatele o stavební povolení v jedné osobě. V souladu s touto dokumentací pak bylo rovněž vydáno stavební povolení a následně bylo na základě této dokumentace rozhodováno i v rámci odvolacího řízení. Jedinou změnou bylo v odvolacím řízení, že žalovaný v rámci stavebního řízení výslovně v podmínkách stavebního povolení určil metodu práce, kterou má být na konkrétním pozemku v projektové dokumentaci zachycená stavba provedena, aby nedošlo k zásahu do vlastnického práva žalobce. Nedošlo tedy ke změně projektové dokumentace, ale byl pouze v rámci stavebního řízení závazně stanoven pracovní postup, kterým má být předmětná stavba provedena.

Vzhledem k výše uvedenému tedy dospěl soud k závěru, že ani tato žalobcová námitka není důvodná.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaným žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu soudního spisu vůbec nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 16. května 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová